

Mál nr. 292/2008

M og

Vátryggingafélagið V v. Ábyrgðartryggingar lögmansins L

Mál fyrntist meðan lögmaður hafði það til meðferðar v. umferðarslyss þ. 8.7.2001.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 12.12.2008. ásamt fylgiskjöllum 1-12.
2. Niðurstaða tjónanefndar nr.
3. Bréf V dags. 28.10., 19.11. og 30.12.2008.
4. Bréf lögmans M dags. 11.12.2008 ásamt fylgiskjöllum 1-3

Málsatvik.

L tók að sér að gæta hagsmuna M en hann lenti í alvarlegu bílslysi að morgni dags 8.7.2001 þegar bifreið sem hann ók fór út af veginum og valt nokkrar veltur. Um mitt ár 2002 leitaði M til lögmansins L sem tók að sér að bótamál fyrir hönd M. L aflaði gagna m.a. örorkumats og var stöðugleikapunktur ákveðinn skv matinu þ. 10.12.2001. M fór fram á endurskoðun á matinu en 2 ár liðu frá þeim tíma þar til L sendi bréf til örorkunefndar með beiðni um endurskoðun. Á það er bent af hálfu M að L hlyti að hafa verið ljóst að miðað við fyrningarreglu 99.gr laga nr. 50/1987 umferðarlaga þá hafi málið fyrnst í árslok 2005. Í júní 2007 fékk móðir M bréf frá L þar sem hann segir að málið sé í eðlilegum farvegi en fljótlega eftir það ákvað M að leita til annars lögmans og sendi sá lögmaður bréf í desember 2007 til V með kröfu í ábyrgðartryggingu L vegna málsins þar sem af hálfu M er því haldið fram að L beri alla sök á þeim drætti sem varð á meðferð málsins og sé það nú fyrnt vegna þess að hann hafi ekki gætt hagsmuna M svo sem L bar að gera. Af hálfu M er á það bent að honum hafi verið ljóst frá upphafi að um alvarleg meiðsl var að ræða og því hafi málið fyrnst svo sem fram kemur hér að framan. V hafnar bótaskyldu og hefur ekki fengið viðbrögði L við kröfunni. Þá telur V að ekki hafi verið sýnt fram á að L hafi valdið M fjártjóni og sé meint tjón M því ósannað. Þá bendir V á að áður en áður en bótaskylda stofnast úr starfsábyrgðartryggingu L hjá V verði fyrst að sýna fram á að krafa M á hendur þess tryggingafélags sem hann á kröfu á vegna bifreiðaslyssins sé fyrnd og bendir V í því sambandi á misvísandi dóma Hæstaréttar í því sambandi.

Álit.

Ljóst er að L gætti ekki hagsmuna M svo sem honum bar að gera og er því bótaskylda fyrir hendi úr starfsábyrgðartryggingu M hjá V. Miðað við dómafordæmi Hæstaréttar og 99.gr. umferðarlaga er ljóst miðað við þau gögn sem fyrir liggja í máli þessu að bótakrafa sú sem L fór með fyrir M er fyrnd. M á því rétt á bótum úr starfsábyrgðartryggingu L hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr starfsábyrgðartryggingu L hjá V.

Reykjavík 27.1. 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Ingvar Sigurðsson hrl.

Jón Magnússon hrl.